

tilsyneladende lige saa varmt, som det tidligere Forhold havde været. Som Ordensduks i Skolen skulde Vidnet om Morgenen hente Nøgler hos Frøken Hammershøy for at kunne tage Syrekvisitter frem og stille dem omkring; hun har ved saadanne Lejligheder flere Gange maattet vente paa Frøken Hammershøy og har da set, at denne er kommen ud fra Frøken Frydensbergs Hus, og hun har da været iført Nattrøje og Skørt med et Sjal over sig; det er ikke blot Vidnet, men ogsaa flere af hendes Skolekammerater, der have set dette, og det blev som Følge heraf fortalt, at Frøken Hammershøy laa hos Frøken Frydensberg om Natten.“

Skoleinspektør Kirkegaard i Viborg, som for øvrigt er Fru Bransholm meget venligsindet — det er en konservativ Mand, som vistnok har en ikke ringe Respekt og Ærbødighed for hendes strenge Opdragelsesprincipper, som han dog ikke ganske kan godkende —, siger i Forhøret, at han „i sin Tid har hørt Skumlerier om, at der bestod et særlig intimt Forhold mellem Fru Bransholm og Frøken Anna Møller. Selv har han kun en eneste Gang set de to Damer opføre sig paa en Maade, som *han* i alt Fald synes var uforsigtig; de sade lige overfor hinanden og saa hinanden ind i Øjnene, som om de vare Kæreste-folk.“ Det er Skoleinspektør Kirkegaards Ord. Men naar *han* synes, at de saa hinanden ind i Øjnene, som om de vare Kærester, kan man saa forundres over, at Børnene og at andre forundredes over det?

Saa komme vi til de paagældende Damers egen Forklaring. Den først afhørte — det er en af de paagældende Damers Søstre — siger bl. a., at „Venskabet Indderlighed gav sig ogsaa synligt Udslag paa den Maade, at de to Kvinder ved Kys og sikkert ogsaa ved af og til at sidde paa Skødet af hinanden gave det til Kende; ligesom de aldrig lagde Skjul paa noget saadant, føler Kompartmentinden sig ogsaa overbevist om, at hendes Søster ikke har forbundet saa meget som en uren Tanke ved sit Forhold til Frk. Frydensberg. Kompartmentinden tror ogsaa, at de af og til have delt Seng sammen“. Frk. Anna Møller erklærer, at „de have jævnlig baade kysset hinanden og siddet paa Skødet af hinanden, sikkert ogsaa i Frikvartererne paa Skolen. Kompartmentinden, der ikke har huset nogen uren Tanke i sit Forhold til Frk. Frydensberg, har aldrig gjort noget for at lægge Skjul paa disse Kærligheds- og Venskabsytringer. Det er ogsaa mangan

Gang arriveret, at de, naar de have siddet og snakket sammen sent ud paa Aftenen, i Stedet for at gaa hver til sit ere blevne hos hinanden og da have ligget i Seng sammen.“ Det samme forklarer Frk. Anna Marie Hammershøy, og Fru Bransholm indrømmer, at det er ogsaa passeret. Og hvad siger Emil Klein, som kender Fru Bransholm meget nøje? Han siger, at medens han „har boet hos Fru Bransholm, havde hun i København haft en Veninde, der hed Frk. Lindhardt og i Viborg først Frk. Anna Møller og derefter Frk. Hammershøy; disse Venskaber vare altid overspændt varme, indtil de saa en skøn Dag gik i Stykker. Baade med Frk. Møller og Frk. Hammershøy var det paa samme Maade, der var grumme meget Kysseri og Kæleri, Sidden paa Skødet af hinanden, Drængene kaldte det, at de vare Kærester, men det var kun et Navn, de gave det for Sjøv, ikke fordi de forbandt nogen særlig Tanke med det. Forholdene have aldrig virket anstødeligt paa Kompartmenten, der ikke har haft Indtryk af, at der var nogen Sanselighed med i Spillet. Han tilføjer, at baade Frk. Møller og Frk. Hammershøy jævnlig tilbragte Natten hos Frk. Frydensberg; og de maa da vist have ligget i Seng sammen; Kompartmenten har aldrig tænkt over, at dette var underligt, da de dog boede lige i Nærheden, og mener, at Venskabet var saa varmt, at de ikke kunde undvære hinanden.“

Og hvad sige nu Pigerne? Pigerne ere blevne spurgt, om de have følt nogen Sanselighed ved, at enkelte af dem have været nede hos hende, siddet paa Skødet af hende og ved, at hun har kysset og klappet dem. Ja, selvfølgelig sige de unge Piger, at de ikke have følt nogen Sanselighed derved. Det have de selvfølgelig ikke følt, thi for den rene er alting rent. Men Spørgsmaalet er jo aldeles ikke uddybet derved. Lad os nu høre, hvad f. Eks. en Pige som Valborg Petersen Foss siger — det er ikke blevet afkræftet fra anden Side. Hun siger, at hun har „ikke saa faa Gange været inde hos Fru Bransholm alene og blevet kysset og klappet af hende. Det var hende imod, fordi hun ikke kunde lide Fru Bransholm, og dels fordi hun ikke syntes, at en Kvinde skulde behandle en anden Kvinde, som Fru Bransholm gjorde; hun sammenfatter sit Indtryk af disse Scener deri, at hun synes, at Fru Bransholm var modbydelig og væmmelig“. Anna Mathilde Nielsen siger, at „hun havde gjort i Sengen, og hun blev slaet for den mindste Forseelse. Fru